

Om Tjuvkil Mellangård

Då är det hela avgjort, jag äger inte längre Tjuvkil Mellangård. Bolaget kommer att läggas ner och jag står i framtiden till samhällets och väljarnas förfogande lite mer tid på dygnet.

Jag pratade med arbetskamraterna i riksdagshuset om semester, om att sitta och titta på molnen i veckor? Ja, vi får se hur det blir med semester i framtiden. Det där med att sitta och titta på moln är något jag i dagsläget har svårt att se mig själv göra. Jag kör hellre vatten och jobbar med hästar.

Man kan välja att se detta som ett avslut med sorg, att lämna sitt livsverk osv. – jag väljer att inte göra det.

Tjuvkil Mellangård står där, byggd för att hålla tävlings- och ridskolehästar i lösdrift, på gården kallar vi det ett "riktigt hästliv". Det finns en värdegrund på hemsidan för hästhållningen, för den som är nyfiken eller intresserad:

<http://www.tjuvkilmellangard.se/losdrift/losdriftsfilosofi/>
Läs särskilt "Hästar är stjärnor på hästhimmelen".

Det är detta gården är byggd för, och det kommer att bli svårt att hålla hästar på Tjuvkil på något annat sätt i framtiden utan att göra omfattande investeringar.

Jag vet att den som nu tar över gården har för avsikt att verksamheten både ska fortsätta, växa och utvecklas. Det kommer att bli jättebra, och jag kommer att finnas med i bakgrunden och önskar all lycka.

Jag ser framåt. Det ligger inte i min natur att låta sorg bryta ner mig. När en dörr stängs – öppnas

en annan. Jag är nu i Stockholm och verkar i ett stimulerande, spännande och lärorikt sammanhang där tiden känns värdeskapande, och jag verkligen bidrar.

Den som kommer att fortsätta driva och utveckla Tjuvkil Mellangård är Caroline Stenlund. Vi har blivit systrar. Det är med Caroline som jag sida vid sida jobbat, släpat, kämpat, stridit, slitit, skrattat med de senaste åren, och som jag delar hela hästlivets värdegrund med.

Ibland möts två människor på det sättet, det blir en kraft och det är en fantastisk gåva. Jag kommer att överlåta hästar och verksamhet till Ponnyfokus från och med nu. Vi kommer självklart att följas åt fortsättningsvis. Caroline är den som ska hyllas och äras för att Tjuvkil Mellangård har fungerat sen jag åkte till Stockholm.

Som 17:e generationen på Tjuvkil Mellangård kommer jag aldrig att försvinna från Tjuvkil, det är där jag har min fasta plats i tillvaron och det är där jag ska bo.

Ett stort tack för allt stöd och förlåt till alla berörda som blivit påverkade och indragna, mer eller mindre; vänner, grannar, kunder, leverantörer, ja alla – ni vet vilka jag menar. Särskilt tack till broderskapet Anders, som alltid finns nära och till Jan-Erik Axelsson som hållit min hand genom allt!

Med framtidstro och hopp om att köra vatten till hästarna även kommande somrar.

Kram Maria

